

XXIV. évfolyam | 2013/6

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján
Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Altisztek ünnepe	2
Azok akarunk maradni, akik vagyunk!	3
Katonanők nemzetközi misszióban	5
Béketámogató kiképzés – többnemzeti kiképzőcsoport	6
A becsülettel végzett munka tisztessége a legfontosabb	8
Babahírek Pusztavacsról	9
Gondolatok a Katonasuli-programról	10
„Az 54-es kihívása” avagy „A halál 54 órája”	14
Az Ernszt fivérek	16
December, életünk sivataga	17
Washington katonai emlékei	18
Egy kis séta Bujákon	20
„Felnőtték játszótére” Pápán	21
Humor	23

ALTISZTEK ÜNNEPE

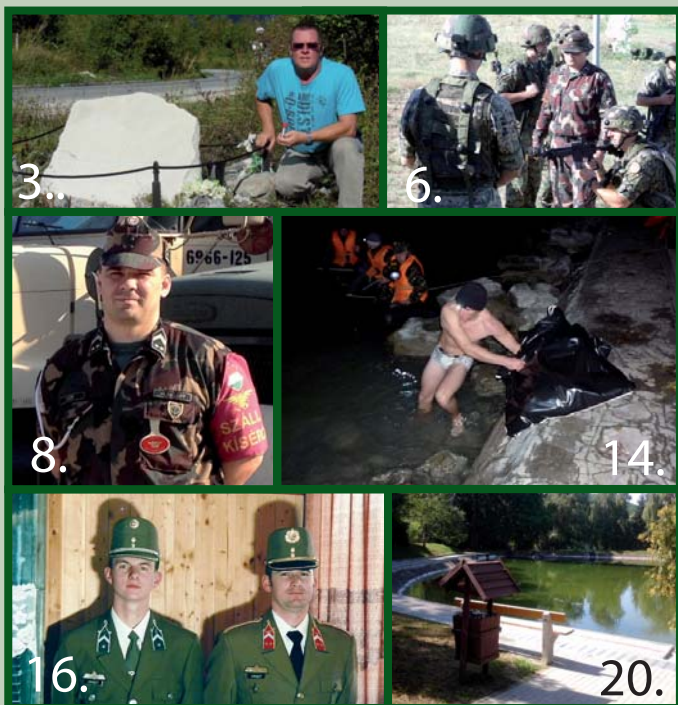
Ez év november 15-én immár másodikkal, közel háromszáz fő részvételével rendezték meg a Honvéd Altiszti Gálaestet. Ez a jeles program a Magyar Honvédség altiszti karának legfontosabb kulturális eseménye, melynek célkitűzése az altisztek, valamint hozzátartozóik haza iránti elkötelezettségének, önzetlen szolgálatának elismerése. Mint a rendezvény házigazdája, a gálára én hívtam meg az egységszintű vezénylőzászlósok javaslatai alapján azokat az altiszteket, akik a 2013-as évben kiemelkedő teljesítményt nyújtottak. A gála rangját növelte, hogy ez évben részvételével megtisztelt bennünket a rendezvény fővédnökeként a Honvéd Vezérkar főnöke, a HM parlamenti államtitkára, a HM közigazgatási államtitkára, a HM védelempolitikáért és védelemi tervezésért felelős helyettes államtitkára, a HM kabinetfőnöke, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság, az MH Altiszti Akadémia, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár, valamint az MH Egészségügyi Központ parancsnoka is. Jelenlétük ékesen bizonyította, hogy a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség felső vezetése egyértelműen elkötelezett az altisztek ügye iránt. Együtt ünnepeltünk továbbá a „társ fegyveres testületek” (rendőrség, büntetés-végrehajtás, Nemzeti Adó és Vámhivatal, valamint a katasztrófavédelem) tiszthelyettesi karának képviselőit, valamint a Magyarországon akkreditált attasétestület rangidős altisztjeivel.

A program kulturális részeként megtekintettük a Honvéd Művészegyüttes „Csárdás! – A kelet tangója” című autentikus előadását, majd az impozáns Stefánia Palota épületében elfogyasztottunk egy finom vacsorát. Az est további részében zenés-táncos, hajnalig tartó programmal ünnepeltük az altiszti kart. Fontosnak tartom, hogy az altiszti kar önazonosságának, altiszti kultúrájának fejlesztése részeként felelevenítsük tradícióinkat, valamint újakat teremtünk. A gálaest alkalmából számos ország, valamint a NATO rangidős altisztjeitől kaptam köszöntést, elismerő levelet, melyben kifejezik elismerésüket a magyar altiszti karnak, nagyra értékelve azt a kiváló teljesítményt, melyet altisztjeink a Magyar Honvédség kötelékében határainkon belül, valamint nemzetközi szinten nyújtanak.

Az altiszti kar fontos része a Magyar Honvédség rendszerének! Korunk számos kihívása, a haza szolgálata egyre fokozódó elvárásokat támaszt a katonatársadalom egészével, evvel együtt az altiszti karral szemben is. Ezért is tartom fontosnak a Honvéd Altiszti Gálaestet mint az altiszti kar kiemelt kulturális rendezvényét, ahol az altisztek együtt ünnepelnek a családtagokkal, hozzátartozókkal, elöljárókkal, elismerve mindazt az áldozatos munkát, amit a haza szolgálatának érdekében tesznek.

Kriston István főtörzszászlós

AZOK AKARUNK MARADNI, AKIK VAGYUNK!

Elköszönt Joseph Bredimus főtorzszászlós, az EUFOR-parancsnokság vezénylőzászlósa

A mintegy 530 000 lakosú Luxemburg története – hasonlóan hazánkéhoz – a 900-as évektől íródik. Konkrétan 963-ban Siegfried, az Ardennek grófja megszerezte a Lucilinburhuc nevű kis erődítményt és ott alakította ki grófi székhelyét. Az ország mai területe 2586 négyzetkilométer, ami Komárom-Esztergom megye területével közel azonos. A lakosok számát tekintve Hajdú-Bihar megye lehetne a partnere Luxemburnak. Európa legnagyobb tartott miniállamát 1815-ben, a bécsi konferencia során hozták létre. Luxemburg fővárosa Luxembourg, ami Európa egyik pénzügyi központja. A luxemburgi hadsereg főparancsnoka a mindenkori nagyherceg, 1967. június 29-én eltörölték a hadkötelezettséget, jelenleg a 450 fő körüli luxemburgi hadsereg csak önkéntesekből áll; a személyi állomány harmadát altisztek teszik ki. Luxemburg mint szárazföldi ország nem rendelkezik haditengerészettel, sőt légierije sincs. A NATO alárendeltségébe tartozó 17 légtérelőző repülőgépet (AWACS) azonban Luxemburgban jegyezték be. Luxemburg alapító tagja volt 1945-ben az ENSZ-nek és 1949-ben a NATO-nak. Szintén egyike volt az Európai Gazdasági Közösség (a mai Európai Unió elődszervezete) hat alapító országának 1957-ben.

Joseph Bredimus főtorzszászlós, az EUFOR-parancsnokság vezénylőzászlósa 2011-ben vette át a beosztást ír kollégájától. Most pedig egy osztrák altisztet viszi tovább a vezénylőzászlósi teendőket. Az alábbi portré a Bredimus főtorzszászlóssal folytatott beszélgetésem nyomán készült.

Bredimus főtorzszászlós 1981. július 20-án legénységi állományúként kezdte meg katonai karrierjét. Majd három évvel később Belgiumban (Arlon) elvégzett egy kilenc hónapos lövész altiszteti képzést. Avatását követően lövész rajparancsnok lett, pár év elteltével pedig egy 81

A luxemburgi és a magyar vezénylőzászlós szakmai beszélgetése

mm-es aknavető-kisalegység élére nevezték ki. 1989-től közel 15 éven át gépjárművezető-oktatóként képezte katonatársait. Az utóbbi években pedig a luxemburgi hadsereg központjául szolgáló Diekirch helyőrség biztonsági tanácsadója. Munkájában közvetlenül a parancsnok helyettesének van alárendelve. Érdekes megjegyezni, hogy ezen kívül még egy katonai létesítménnyel büszkélkedik a luxemburgi haderő, a fővárosban, Luxembourgban lévő parancsnoksággal.

Bredimus főtorzszászlós az eltelt évek alatt számos nemzetközi felkészítésen vett részt. Különleges téli kiképzést kapott például Kanadában, az Egyesült Királyságban és Olaszországban. Az USA Külön-

leges Erőinek állományával pedig Németországban, a jól ismert Bad Tölz helyőrségben hajtott végre közös felkészítést. A kiképzési módszerek közül – mint az egyik legnehezebbet, személyét leginkább próbára tevőt – az angliai metódust tudná kiemelni. Ellentétben a kanadai teóriával, vagyis társat „magára nem hagyunk”, a La Manche csatorna túloldalán elsődlegesen a felderítés végrehajtása volt a feladat a kiképzés során, és a gondosan berendezett környezetben hagyott sérült társért a feladatvégrehajtást követően kellett visszatérni. Abban a főtorzszászlós már nem biztos, hogy ez így történne napjainkban is. Akkor, évtizedekkel ezelőtt ezt mindenesetre így oktatták.

Az országok között a kiképzés technikai biztosítása és módszertana sem volt egyforma. Például Kanadában hópapucsban teljesítettek a menetet, míg Olaszországban, Angliában vagy az USA-ban a sílécet alkalmazzák inkább a hóban történő mozgásra. A téli kiképzések mellett Norvégiában vett még részt NATO-gyakorlatokon. A nemzetközi feladatokban missziós beosztásokban is szolgált. Az ENSZ ún. UNPROFOR-missziójára ugyan felkészítették, de telepítésére már nem kerülhetett sor, mivel a luxemburgi békefenntartókat kivonták a Nyugat-Balkánról. A térségbe azonban 1999-ben mégiscsak sikerült kike-

A beosztás átadása az osztrák kollégának

rülnie. Felderítőszakaszban szolgált négy hónapot Tomislavgrad térségében. Majd egy évtizeddel később az EU Kongói Demokratikus Köztársaságbeli missziójában logisztikai beosztásban teljesített külszolgálatot.

Az EUFOR-parancsnokság vezénylőzászlósi teendőit, amely ellátásával négy hónappal ezelőtt bízták meg, most szívesen adja tovább osztrák kollégájának. Azonban nem titkolja, hogy a munka és különösen az itteni munkakörnyezet igencsak hiányozni fog neki. Számára az itt eltöltött négy hónap nagyon érdekes és tanulságos volt. Véleménye szerint ilyen magas, illetve kiemelt beosztásba, tekintettel hazája haderejének nemzetközi súlyára, luxemburgi tisztek nem is kerülnek. Altisztársaival egyetemben nagyon büszke arra, hogy ilyen nagy megtiszteltetésben részesült. Bár az élet számos területén szükségesnek tartja a fejlődést, a megújulást, az állományviszony tekintetében konzervatív módon gondolkodik, és – a luxemburgi himnusz címével megegyezően – vallja: „Azok akarunk maradni, akik vagyunk!” A főtörzszászlós elmondta: ebben az igen összetett és sokszínű környezetben lehetősége volt arra, hogy megismerjen több kultúrát, és barátokat szerezzen. Olyan feladatokat kellett végrehajtania, amelyeket itt tanult meg beosztásának átvételét követően. Például a kiemelt miniszteri, vezérkarfőnöki vagy az olykor előforduló elnöki látogatások levezetéséért az EUFOR vezénylőzászlósa a felelős. Természetesen nagy felelősséget jelent, hogy a végrehajtás ne csak az EUFOR parancsnokának elismerését nyerve el, hanem mindenki számára elfogadható legyen. Nemzetközi környezetben ez komoly kihívás.

A tábor altisztjeinek havonta megtartott megbeszélésén igyekezett összefogni a nemzetek altisztjeit, és az elvárásoknak megfelelő szinten tartani a fegyelmi helyzetet. Nyilvánvaló, hogy a nemzetközi környezetnek ezen a téren is megvan a maga sajátossága. Katonai

Geocaching az Igman hegyen

vezetői elveit egyszerűen fogalmazza meg: mindig a lehető legjobbat szeretné kihozni magából. Számára a vezetés elmélete bonyolult fogalom, nehéz leírni. Ahhoz, hogy jó vezetők legyünk, előbb jó beosztotaknak kell lennünk. Számos érdekes gondolatot talált Colin Powell tábornok különböző katonai vezetéssel foglalkozó írásaiban. Mint elmondta, a vezetést még mindig tanulja, erősíti és fejleszti magában.

Szabadidejét a világszerte egyre népszerűbb Geocaching elnevezésű „kincskereső” játék tölti ki. Amikor 2008-ban elkezdte, mintegy 800 000 ember hódolt e szenvedélynek. Mára ez a létszám már több millióra emelkedett. A lényege nagyvonalakban: regisztrált résztvevőként megadott pontokat kell megtalálni GPS segítségével. Az adott helyen, például egy hídnál elrejtett kis kapszulában (dobozban) található egy nyilvántartó „füzetecske”; ebbe kell rögzíteni a megtalálás tényét. Szarajevó belvárosában hat ilyen „keresd és találd meg” hely van, míg Budapesten több mint 1600 célhely közül lehet választani.

A munkahelyén kívül a családja jelenti számára a mindennapok örömét. 1986 óta nős, két gyermekük van. A nagyobbik fiú rendőr, a kisebbik pedig legénységi állományúként szolgál a luxemburgi haderőben.

Joseph Bredimus főtörzszászlós végezetül minden jót kíván a Honvéd Altiszti Folyóirat olvasóinak. Azt tanácsolja, hogy mindenki tanuljon a nemzetközi missziók sajátosságából. Természetesen minden külszolgálatnak megvan a maga egyéni szépsége, illetve nehézsége. A vezénylőzászlós ezt tapasztalta eddigi missziós feladatai során.

Dr. Murinkó Attila alezredes

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzszászlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa
Tagok:

Balog Sándor törzszászlós
Berek Zsolt törzszászlós
Bogya Sándor törzszászlós
Dr. Murinkó Attila mk. alezredes
Négyesi Tibor főtörzszászlós
Papp András törzszászlós
Tigyi István törzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a
HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs
Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt
Felelősségű Társaság

Felelős vezető:
Dr. Bozsonyi Károly ügyvezető
Mb. szerkesztőségvezető:
Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy
Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
Korrektor: Eszes Boldizsár
Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin
Arculatterv: Szabó Bettina
Címlapterv, poszter: Dani Márton
Címlap- és poszterfotók: MH EUFOR-
kontingens

Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella
A szerkesztőség címe:
1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355,
fax: 459-5354
e-mail cím: altiszti@hm.gov.hu
kisszoltan@armedia.hu

A nyomtatás a kft. saját nyomdájában készült.

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917
A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál digitális könyvtárában és a www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

A lapban megjelenő közlemények tartalma nem feltétlenül esik egybe a Honvéd Vezérkar adott kérdésben kialakított álláspontjával. Ettől függetlenül helyt adunk a témában megjelenő más szakmai nézőpontoknak is, amennyiben azok a megoldás irányába hatnak.

KATONANŐK NEMZETKÖZI MISSZIÓBAN

A Magyar Honvédség 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred és a szentesi MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred katonái több éve szolgálnak a Nyugat-Balkánon. A két alakulat 2012 óta közös váltásban adja az MH EUFOR-kontingensének személyi állományát. Jelenleg a 13. váltás teljesíti küldetését Bosznia-Hercegovinában. A kontingens közel 150 fős személyi állományából Földi Beáta főtörzsőrmester és Vinczéné Sápszki Ildikó törzsőrmester 2013 júliusa óta szintén itt teljesítenek ideiglenes külszolgálatot.

Földi Beáta főtörzsőrmester

Földi Beáta főtörzsőrmester 2003-ban, az érettségét követően jelentkezett katonának, és az egyéves gépesítettlövész-képzést követően őrmesterként végzett Szentendrén, az akkori MH Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskolában. Azóta az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred állományában szolgál különböző beosztásokban. Számára ez a második külszolgálat, mivel 2009-ben már betöltött szakács, illetve főszakács beosztást Cipruson az ENSZ UNFICYP missziójában. Az altiszt elmondása szerint az ott fogható tengeri halakból gondosan elkészített „Szegedi halászléje” nemcsak a kint szolgáló magyar katonákat, de a nemzetközi kollégákat is elkápráztatta. Itt, Bosznia-Hercegovinában, az EUFOR-misszió MH-kontingensében századtechnikusként szolgál. Ehhez a beosztáshoz Szentendrén, az MH Altishti Akadémián szerezte meg a szükséges ismereteket. Az eltelt hónapok alatt bebizonyított-

ta, hogy beosztásában katonanőként is helyt tud állni. Ma már a kontingens gépjárművezetői és a szerelő katonák is kollégaként tekintenek rá. Földi főtörzsőrmester a két misszióját nem igazán tudja összehasonlítani, egymás mellé állítani. Szerinte mindegyiknek megvan a maga szépsége és nehézsége. Talán az EUFOR-misszióból azt tudná kiemelni, hogy itt megismerkedett különböző haditechnikai eszközökkel, főként gépjárművekkel. Ezek közül az UNIMOG áll a legközelebb hozzá. Talán azért, mert otthon MISTRAL rakétaindítóállvány-rajparancsnok, és a MISTRAL is UNIMOG-ra van felszerelve.

Vinczéné Sápszki Ildikó törzsőrmester 2002-ben jelentkezett a Magyar Honvédség állományába; először szerződéses tisztesként írtnok, illetve raktáros lett a műszaki-technikai századnál. Majd közel egy évig tartó alegység szolgálatvezetői képzést követően, 2004 júliusában őrmesterként avatták altisztté. Az utóbbi években folyamatosan képezte magát, így Szegeden elvégezte a civil személyügyi ügyintéző OKJ 52 megnevezésű, majd Szentesen az OKJ 54 minősítést adó logisztikai ügyintéző tanfolyamot, valamint a személyügyi beosztásához kapcsolódóan a KGIR-, SZÁP-tanfolyamokat.

Az altisztnak ez az első ideiglenes külszolgálati missziója. Korábban kis-korú gyermekei miatt nem jelentkezett külhonba, mostanra már mindenképpen szeretett volna nemzetközi környezetben szolgálni. A törzsőrmester az MH II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred állományából, személyügyi altisztként

Vinczéné Sápszki Ildikó törzsőrmester

adta be jelentkezését az EUFOR-ba, ahol a korábbi végzettségének megfelelően az MH EUFOR Kontingensének Támogató Elemében kapott raktárosi beosztást. Mivel számára kiemelten fontos a rendszerezettség, így örömmel tölti el, amikor tesz-vesz, pakolgat a polcokon és patikai rendet tesz a raktárban.

Az altisztek a napi munkájuk során a nemzetközi közösségből valójában túl sokat nem tapasztalnak, viszont az egyéb szabadidős tevékenységek során megismerkedtek külföldi katonákkal és több baráti kapcsolatot alakítottak ki. Mindkét altiszt úgy véli, hogy a nemzetközi környezet érdekes és hasznos a magyar katonák számára. Amennyiben nyitottak vagyunk az eseményekre, akkor személyiségünk fejlődni tud és ezáltal többek lehetünk. Az itt tanultak nem csak külföldi környezetben, de otthon, a Magyar Honvédségben is hasznosak lehetnek.

Dr. Murinko Attila alezredes

A két altiszt és a technika

BÉKETÁMOGATÓ KIKÉPZÉS – TÖBBNEMZETI KIKÉPZŐCSOPORT

Nemzetközi környezetben dolgozni nem egyszerű feladat. Minden szakmai területen a műveleti környezet, illetve a művelet sajátosságainak megfelelően kell eljárni, amely a legtöbb esetben eltér a hazai, úgynevezett megszokottól. Rendkívül fontos a feladat megértése, feldolgozása és a feladatra történő lelkiismeretes felkészülés. Jól ismert tematika a Magyar Honvédségben az egyesharcos-kiképzés módszere. A kiképzés alapja a végrehajtandó feladat bemutatása, begyakorlása és a hibák javítása. Nemzeti környezetben sem egyszerű a katonatársak kiképzése, de egy már jól bejárattott, pontosan megtervezett kiképzési terv és eljárás alapján jó határfokon tud dolgozni a kiképző. Az anyagi-technikai eszközök, amelyek otthon többnyire rendelkezésre állnak, szintén hozzájárulnak az eredményes kiképzéshez.

Bosznia-Hercegovina lakói éppúgy vágnak a békére, mint bármely más európai ország lakói. Biztató jelek utalnak a NATO- és EU-tagság felé történő nyitásra, nemzetük jövőjét elsősorban szövetségi környezetben képzelik el. Az előzőekből adódóan nagy jelentőségű a helyi erőknek a szövetséges erőkkel való együttműködésre történő felkészítése, interoperabilitása; ennek a tréningnek nagyon hangsúlyos pillére a békeműveleti feladatok végrehajtása. Az EUFOR többnemzeti zászlóalja (Multinational Battalion – MNBN) szervezésében – az OPREH 2.3 fedőnevű gyakorlat keretén belül – került sor arra a közös kiképzési rendezvényre, melynek során egy többnemzeti kiképzőcsoportot állítottak fel annak érdekében, hogy a bosznia-hercegovinai 4. Lövészdandár lövészszázadát béketámogató feladatok végrehajtására felkészítse. A többnemzeti kiképzőcsoportot egy bolgár főtiszt és három magyar altiszt, zászlós alkotta; a kiképzőcsoportot egy zömében magyarokból álló, egy osztrák katonával megerősített támogatócsoport segítette. A lövészszázad parancsnokát és tör-

Okmányellenőrzés az EÁP-on

zsét Vlagyimir Dimitrov őrnagy, míg a szakaszokat Polereczki László zászlós (e cikk szerzője), Sipos Szilveszter törzsőrmester és Ömböli Dániel törzsőrmester képezte ki, illetve készítette fel.

A kiképzési folyamat első lépésében megtörtént a kiképzés helyszínének szemrevételezése és a kiképzéshez szükséges anyagi-technikai eszközök számbavétele. A kiképzés három témaköréhez külön-külön helyszín lett kiválasztva és berendezve, egymástól megfelelő távolságra, hogy ne zavarják egymást a csoportok. A megbeszélést sikerült lezárni úgy, hogy nem maradt nyitott kérdés. Megnyugtató volt az a pozitív, segítőkész hozzáállás, amit bosnyák részről tapasztaltunk. A bosnyák lövészszázad megérkezését követően rövid értekezletre került sor, melyen Vlagyimir Dimitrov őrnagy, a kiképzőcsoport vezetője tartott felkészítést a kiképzési területekről, valamint bemutatta az instruktorkat. Az őrnagyot a helyi század parancsnoka követte, aki a századát és a mögöttük álló néhány évet jellemezte, amit felkészüléssel, illetve missziós szolgálattal töltöttek. A lövészeti eljárásokat az eddigiek során nemcsak európai, hanem amerikai katonáktól is volt módjuk megtanulni.

A magyar kiképzőknek három fő területre kellett felkészülniük: kere-

sés-kutatás, konvojműveletek, ellenőrző-áteresztő pont üzemeltetése. A kiképzés minden reggel elméleti foglalkozással kezdődött, ahol ismertették a STANAG 6023, Kiképzés és oktatás béketámogató műveletekre (Training and Education for Peace Support Operations – TEPSO) című dokumentumban leírt taktikákat, technikákat, eljárásokat és követelményeket. Itt volt lehetőség konzultációra is, amelyet a bosznia-hercegovinai lövészszázad alaposan ki is használt. Minden foglalkozáson nagy hangsúlyt kapott a szükséges okmányok megléte, mint például a különböző jelentési, igénylési formanyomtatványok (9-LINE EOD SPOT REPORT, MEHAN stb.), valamint a biztonsági, baleset- és környezetvédelmi rendszabályok ismertetése. Az elméleti foglalkozást gyakorlati kiképzés váltotta fel, ahol az elméleti foglalkozásokon elhangzottak jártasság-, majd készségszintű begyakorlása történt meg. Kiképzési eszközök terén nem voltunk túlságosan szabadjára engedve, de az mindenképp pozitív, hogy mind a konvoj-, mind pedig a keresési-kutatási feladatok végrehajtása során MILES rendszerrel voltak el látva a katonák. Az ellenőrző ponton szintén csak jelképes eszközöket tudtunk kihelyezni, de az eljárások begyakorlásához mindez tökéletesen elegendő volt. A formanyom-

A szabályos fegyverfogás oktatása

tatványokat is naprakésszé kellett tenni, és minden pontját megbeszél- tük mind a szakaszparancsnokkal, mind pedig a híradókatonákkal.

A gyakorlati képzés során a szakasz-, valamint rajparancsno- ki állománynak külön bemutatták mindazt, ami meghatározza egy ellenőrző-áteresztő pont telepítését. A telepítést követően a személy- zetet kellett elhelyezni és annak feladatait ismertetni. Nagyon sok kérdés, nagyon sok miért hangzott el, és olyan katonáknak kellett hite- les választ adni, akik közül sokan megjárták a háborút, bajtársakat ves- szítettek el, és pontosan tudják azt, hogy min múlhat egy katona élete. Nem lehetett fellengzős, mozicsil- lagokat megszegyenítő eljárásokat mutatni; legfőbb szempont: töre- kedni a feladat szakszerű, bizton- ságos végrehajtására. Itt nem kellett megmagyarázni azt, hogy egy sze- mély átvizsgálása, különösen nők, gyerekek vagy vallási személyek esetében, milyen bonyolult, eseten- ként veszélyes helyzethez vezethet; elég egy meggondolatlan tekintet, egy gúnyos megjegyzés, és megvan a baj. Itt, ahol az ország fővárosát „Európa Jeruzsálemének” nevezik, pontosan tudják, értik a különböző vallások szokásainak jelentőségét.

A keresés-kutatás kiképzése so- rán nagy hangsúly került a menet- alakzatok begyakorlására, a szakasz lakott településen, beépített terüle- ten történő harctevékenységre, az épületekbe történő behatolásra, az

épület helyiségeinek átvizsgálásá- ra, az épületekben talált személyek átvizsgálására, esetleges őrizetbe vételük végrehajtására. A bemuta- tást folyamatos gyakorlás és a hi- bák javítása követte. A konvojozási feladatok során a megfelelő köve- tési távolság és a megfelelő sebes- ség megválasztása volt az első ki- képzési téma. Természetesen nagy hangsúlyt kapott a napjaink egyik legnagyobb kihívását jelentő IED- támadásra történő reagálás begya- korlása. A csapat felkészült a mes- terlövészek, illetve az ellenség tüze elleni tevékenységre, valamint mű- szaki hiba esetén a területbiztosítási feladatok végrehajtására is.

Az egész kiképzést folyamatos érdeklődés és nagyfokú motiváció jellemezte. A szakszerű felkészítés- ben nagy szerepe volt Róth Zoltán alezredesnek, aki saját tréningezési tapasztalatait megosztotta a felké- szítő állománnyal, ezenfelül pedig a nemzetközi megfigyelőknek adott angol nyelvű információt a kiké- pzési feladatokról. A kiképzendők a bemutatott eljárásokat azonnal el- sajátították, és csak apróbb eljárási problémák jelentkeztek. Ezeknek az eljárásoknak az elsajátítása azonban nem állt meg a magyarázat és a javí- tás szintjén, hanem az egész folya- mat többszöri ismétléséhez vezettek. Így megtanulták azt, hogy soha nem nyitják fel az autó motorházának te- tejét, mielőtt nem ellenőrizték, hogy nincs-e „bedrótozva”. Lakott tele- pülésen/beépített területen történő

mozgáskor a legkisebb felületet mu- tatva mozognak, mindig ellenőrzik azokat a pontokat, ahol a legnagyobb valószínűséggel távirányítható rob- banóeszközök, csapdák, lesállások veszélye fenyegethet.

A szakaszszintű kiképzést köve- tően a század Livacsban, az OPREH 2.3 gyakorlaton mutathatta be mindazt, amire a kiképzők felkészít- ték őket. A bosznia-hercegovinai század mellett osztrák és szlovák lö- vészszázad vett részt a közös kiké- pzési rendezvényen, ahol a magyar század katonái ellenerőként, alá- játszóként szerepeltek. A gyakorlat bemutató napjának programjából valamennyi század aktívan kivette a részét, a magyar század is kiegé- szítette a többnemzeti zászlóaljat. Szerencsésnek mondhatom magam, mert mindegyik századot láthattam feladatvégrehajtás közben. Mind a három század hasonló feladatot hajtott végre a felkészülési időszak- ban. Természetesen mindegyik végrehajtásban voltak erősebb és gyengébb tényezők, gondolok itt az osztrákok pazar technikai felszere- lésére mind harcászati, mind pedig egészségügyi területen. A feladatok végrehajtásában, a motivációban, az eljárások alkalmazásában azon- ban, ha nem is sokkal, de a helyiek végeztek a képzeletbeli dobogó leg- felső fokán. Tudom, hogy nem a szá- zadok közötti versenyről volt itt szó, hanem az eljárások megfigyeléséről, a STANAG-normáknak való megfe- lelésről és a többnemzeti együttmű- ködéssel. Az viszont tény, hogy az ilyen kiképzési rendezvények, gya- korlatok páratlan lehetőséget bizto- sítanak arra, hogy egy többnemzeti kötelék katonái képesek legyenek a hatékony együttműködésre, mely fontos feltétele a válság sújtotta tér- ségek stabilizációs folyamataiban való eredményes részvételnek. Jó érzés volt mindannyiunk számára az, hogy részesei lehettünk ennek a kemény felkészítésnek, kiképzé- si erőpróbának. Örömmel hallot- tuk az EUFOR parancsnokának és törzsfőnökének elismerő, köszönő szavait, mellyel munkánkat, szak- tudásunkat ismerték el a gyakorlat valamennyi résztvevője előtt, a gya- korlat záróünnepsége során.

Polereczki László zászlós

Mesterségem címere: vezénylőzászlós

A BECSÜLETTEL VÉGZETT MUNKA TISZTESSÉGE A LEGFONTOSABB

Földön, vízen vagy levegőben; a Magyar Honvédség Katonai Közlekedési Központ katonái számára lényegtelen, hiszen nekik mindhárom közeg hazai pálya. A szállítási ágazat minden területén ők felelnek a katonai mozgatás szervezéséért és végrehajtásáért itthon és külföldön egyaránt. Ennek a szervezetnek a vezénylőzászlósa Sári Zsolt törzszászlós.

Sári Zsolt törzszászlós

Vannak, akik egy adott élethelyzetnek köszönhetően sodródnak a katonai pálya felé, míg mások tudatosan, már gyermekkoruktól készülnek a haza fegyveres szolgálatára. Sári törzszászlós az utóbbi csoportba tartozik. Már iskolás éve alatt is rendszeres résztvevője a katonai szervezetek nyílt napjainak és a honvédelmi napoknak azzal a nem titkolt szándékkal, hogy egyszer ő is az asztal túoldalán állhasson a fegyverbemutatók alkalmával. „Mindig egyfajta kihívásként tekintettem a honvédségre” – jellemzi ezt az időszakot Zsolt. „Egy olyan kép alakult ki bennem, hogy a katonaelet kihívásait csak a »kiválasztottak« élhetik át.”

Zsolt családjában őt megelőzőleg senki nem szolgált hivatásos katonaként. A honvédségről némi ké-

pet édesapja szolgáltatott számára, aki Tapolcán volt sorkatona. Szülei mindig keményen és becsülettel dolgoztak, így tőlük látta azt a példát, amit a mai napig az egyetlen követhető útnak gondol: a becsülettel végzett munka tisztességét. Ők mutatták számára a helyes irányt a későbbiekben is. Budapesten végzi általános iskolai tanulmányait. Innen útja a Szász Ferenc Kereskedelmi Szakiskolába vezet, ahol leérettségizik. Az iskolai évek alatt is folytatódik a tudatos felkészülés a katonai pályára; rendszeresen túrázik és sportol ebben az időszakban. Ekkor válik a katonaelet utáni sóvárgás életcélá számára. Az érettségi után jelentkezik Szentendrére, az akkori szentendrei Katonai Szakközépiskola és Kollégiumba.

1998 nyarán vonul be mint katonai kiképző, gépesített lövész szakra. Az addigra kialakult, helyenként „rózsaszín” kép a honvédségről szinte teljes változáson megy keresztül benne, a nyers valóság itt vetít előre számára először egy olyan fajta jövőképet, amely nem mindig motiváló. A kritikus időszakokon a kiképzők példamutatása és szigora segítette át, nekik köszönhető, hogy végül jó eredménnyel zárja a két éves képzést.

2000-et írunk, amikor Sári Zsolt őrmester megkapja az első beosztását Budapesten, az 1. Logisztikai Dandárnál. Szállítmánykísérő rajparancsnokként egyből a katonaelet egyik legkeményebb leckéjét kell megoldania; a saját bőrén tapasztalja meg, hogy mit jelent parancsnoknak lenni és tényleges felelősséget vállalni a beosztottakért. Az akkori

századparancsnoka, a mai divatos szóhasználatot követve klasszikus mentorként vette a szárnya alá Zsoltot. Világos feladatszabása és támogatása az egész pályafutását meghatározó alapokat jelent Sári törzszászlós számára. Az általa képviselt katonai értékek a mai napig meghatározzák a hozzáállását a beosztottakhoz és a feladatokhoz egyaránt.

2001-ben az 1. Logisztikai Dandár átalakulásával létrejött az MH Támogató Ezred. Ekkor léptetik elő törzsrőrmesterré, és nem sokkal ezt követően megbízással szakasz-tiszthelyettesi beosztásba kerül. Itt találkozik Zsolt először a vezénylőzászlósi rendszerrel. Az ekkor kialakuló altiszti támogató csatorna kihívásokkal teli feladatot jelent számára, mivel teljesen más oldalról kellett megközelíteni az adott feladatokat, valamint a beosztott állománnyal is tudatosítani kellett az új rendszer fontosságát.

A 2001–2002-ben történt átszervezések során nagy feladat hárult Zsolt alegységére. A folyamatos

Afganisztánban

szállítmánykísérések, őrszolgálatok és egyéb Magyar Honvédség-szintű feladatok során lehetősége nyílik a bizonyításra. Az idősebb altiszt kollégák, valamint a tapasztaltabb szerződéses légénységi állományú katonák tanítása, segítsége révén ez idő alatt sikerül megszereznie azt a gyakorlati tudást, amely a későbbiekben válik igazán nélkülözhetlenné számára. Ekkor tapasztalja meg, hogy mire is kell egy katonának békeidőben felkészülnie lennie. 2002-ben őrparancsnok-helyettesként tagja annak az őrsegnek, amely négy országon keresztül szállít vasúton utánpótlást a nem sokkal korábban megalakított magyar KFOR-kontingensnek. Az út során tapasztaltak világítanak rá számára arra, hogy mi a különbség az itthoni és a műveleti területen történő szolgálatteljesítés között.

2006-ban léptetik elő főtörzsőrmesterré, és ekkor nevezik ki a szakasz-tiszthelyettesi beosztásába, ahol egyidejűleg alkalmanként szakaszparancsnoki teendőket is ellát.

Jelenlegi katonai szervezetéhez, az MH Katonai Közlekedési Központhoz 2007-ben kerül, a szállítványkísérő csoport fődiszpécseri beosztását tölti be. 2010-ben látja meg benne a tehetséget Kókai ezredes és bízza meg az ezred vezénylőzászlósi teendőikkel. Az addigi feladatokhoz képest ez hatalmas előrelépést jelent Zsolt számára. A teljesen új kihívások motiválóan hatnak rá. Pályafutását tovább színesíti 2011-ben egy afganisztáni külszolgálat. A Kabulban töltött idő sok új tapasztalatot hoz számára. Hazaérkezése után már ezeket a tapasztalatokat is beépítve folytatja vezénylőzászlósi tevékenységét.

2013 májusában nevezik ki az MH Katonai Közlekedési Központ vezénylőzászlósi beosztásába. Sári törzszászlós számára ez egyrészt egy folyamat vége, hiszen lezárult a szállítványkísérő élet, ám másrészt egy, az eddiginél jóval több feladattal és kihívással teli új élet kezdete is egy időben.

„Visszatekintve elmondhatom, hogy a jelenlegi beosztásom az eddigi pályafutásom kiteljesedése” – mondja Zsolt. „Egység vezénylőzászlósként szolgálni véleményem szerint az egyik legmegtisztelőbb feladat, ami egy zászlóst érhet. Az alakulat parancsnokának támogatása, az altisztek és a légénységi állományú katonák képviselője rendkívül nehéz, de magaslatos cél.”

Ha az eddigi pályafutására visszatekint, van egy csipetnyi hiányérzete. Úgy érzi, hogy több alakulatnál is szolgálhatott volna, ami növelhette volna a tapasztalatait más téren is. Ennek ellenére semmit nem bánt meg, hiszen ha másként alakult volna a katonai pályája, akkor lehet, hogy nem ott járna, ahová az MH Katonai Közlekedési Központ katonájaként eljutott.

A jövőbeli tervei között szerepel többek között még egy-két külföldi szolgálat, és az, hogy a Katonai Közlekedés Napján egyszer majd mint nyugdíjas lehessen jelen...

Berek Zsolt törzszászlós

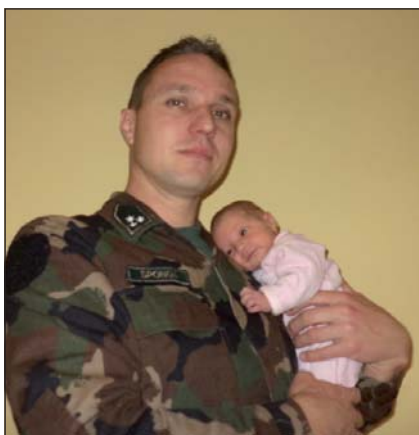
BABAHÍREK PUSZTAVACSRÓL

Az MH Anyagellátó Raktárbázis Bázisparancsnokság Pustavacs tűzoltó állományából három szerződéses légénységi állományú tűzoltó kezelő beosztású katona családjában örömteli esemény történt. Mindhármuknál gyermek születéséhez gratulálhattunk.

Kőszegi István törzszászlós

Apuka: Pap Zoltán szerződéses őrvezető
Gyermek: Pap Máté Bálint, 2013. 10. 26., 4170 gramm, 52 cm
Anyuka: Ruzsinszki Rita

Apuka: Sponga János szerződéses szakaszvezető
Gyermek: Sponga Sára, 2013. 10. 28., 3400 gramm, 51 cm
Anyuka: Szántai Anita

Apuka: Menyhárt Tamás szerződéses szakaszvezető
Gyermek: Menyhárt Péter, 2013. 09. 29., 2900 gramm, 51 cm
Anyuka: Bukodi Veronika

GONDOLATOK A KATONASULI-PROGRAMRÓL

Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 2012 februárjában kötött együttműködési megállapodást három budapesti iskolával, az Egressy Gábor Két Tanítási Nyelvű Szakközépiskolával, a Than Károly Ökoiskola, Gimnázium Szakközépiskola és Szakiskolával, és a II. Rákóczi Ferenc Közgazdasági Szakközépiskolával. Negyedikként a Puskás Tivadar Távközlési Technikum és Infokommunikációs Szakközépiskola csatlakozott, 2012. december 4-én. Az iskolák vezetői és motivált pedagógusai már évekkorábban megfogalmazták a gondolatot, hogy jó lenne a 2004-ben megszüntetett sorkatonai szolgálat pozitív hatásait valamilyen formában újra behozni a fiatalok életébe.

A kamaszkort gyakorlatilag lezáró sorkatonai szolgálat, sok más összetevő mellett, elsősorban két fontos funkcióval bírt. Végbement, mert másfél év alatt végbe kellett mennie, minden egyes fiatalnál a szülőkről való leválás folyamata, kialakult az önálló döntéshozási képesség és az egyéni felelősségvállalás. Ezek mellett olyan fókú rendszerességhez szoktak, ami elengedhetetlenül fontos a társadalomba való beilleszkedéshez és az eredményes életvitelhez. A folyamatos korai kelés, a munkavégzés kötelező volta, a pontosság, a rend kialakításának képessége és az eredményes csapatmunka rendszerbe illesztette azokat a fiatalokat is, akik addig „kilógtak a sorból”. A sorkatonai szolgálat letöltése után néhány évvel a megkérdezett fiatalok döntő többsége egyetértett azzal a kijelentéssel, hogy „szükség volt” a sorkatonaságra ahhoz, hogy férfiakká érjenek. Ezzel szemben a mai fiatalok elvesztették a kereteket. Az oktatás liberalizációja felszabadító hatással bírt az iskolákra, hiszen megszüntette az iskolaköpenyt, csökkentve ezáltal az uniformizálást. A rendszerváltás után igyekeztek minden olyan külsőséget is kizárni az iskolák falai közül, ami a szocialista ideológia része volt. A zászló, az egyenruha, a különféle

Emlékfotó a Petőfi-laktanyában

jelzések (csillagok, sávok, zsinórok stb.), és sajnos a diákokra vonatkozó fogadalmak, szabályok is eltűntek a történelem süllyesztőjében.

Hosszú éveknek kellett eltelni ahhoz, hogy belássuk, ma is az arany középut a leginkább járható. Maga a társadalom vetette fel az igényt, hogy fegyelmezettebb, karakteresebb fiatalokat neveljünk, olyanokat, akik felemelik ezt a nemzetet, nem pedig szégyent hoznak rá nap mint nap. Minden életkorban ott rejtőzik az érdeklődés, a kíváncsiság ezzel a témával kapcsolatban. A kisfiú műanyag katonákkal játszik, tankot tologat és műanyag fegyverekkel szaladgál a parkban, mutatva a lányoknak, hogy ő mennyire „férfias”. Az a szülő, aki szándékosan kerüli, hogy gyermeke híradót vagy háborús filmeket nézzen, nem is érti, hogy honnan jön ez a fajta inspiráció. Nos, a férfiban genetikaileg van kódolva, hogy erős és védelmező legyen, hiszen így töltheti be a biológiailag neki szánt szerepet. Így lehet családapa és védheti meg utódait bármiféle ártó szándékkal szemben. Ezért nem szabad tiltani a gyerekektől a „férfias játékokat”, csupán a társadalmi normák szerinti mederbe kell teleni azokat.

Az érdeklődés keretek között tartása egyáltalán nem új keletű dolog. A hetvenes években már működött

az általános iskolákban az úgynevezett „honvédelmi ismeretek” óra. A tankönyv oktatásán kívül azonban teljes mértékben hiányzott az alaki foglalkozás vagy a katonai önvédelem, hiszen civil pedagógusok oktatták a tárgyat. A könyvben leírtakon felül, szakmai téren nem is tudtak sokat nyújtani a gyerekeknek, de nem is ez volt a feladatuk, hiszen megfelelő képzettséggel sem rendelkeztek. Ma már szakképzett katonák vagy korábban szolgálatot teljesítő katonák végzik ezt a feladatot, és a honvédelmi ismeretek órát „katonai alapismeretek” órának nevezik. Az általános iskolából pedig átkerült a szakközépiskolába. Az általános iskolákban, néhány kivételtől eltekintve, manapság nincs katonai jellegű vagy ilyen témájú oktatás. Ahol mégis működik, ott kizárólag szakköri vagy klub keretek között tartják egy-egy lelkes és elhivatott pedagógus vezetésével. Ha ők nyugdíjba vonulnak, általában nem viszi tovább a klubot senki. Egészen más a helyzet a kamaszokkal. Ők már olyan szinten válnak nyitottá a témával kapcsolatban, hogy bűn lenne, ha az iskolák nem engednének teret ennek az érdeklődésnek.

A katonai alapismeretek tantárgy oktatása 2005-ben kezdődött. Jelenleg ezernél is több diák tanulja a tárgyat országszerte. A bevezető-

ben említett négy szakközépiskolában is évek óta folyik az oktatás. Az együttműködési megállapodások csupán megerősítették a szándékot, hosszú távú célokat kitűzve mind a dandár, mind az intézmények elé, mindezt elsősorban azért, hogy az oktatás még érdekesebb, még színvonalasabb legyen. Igen fontos kritérium a tárgy oktatásánál, hogy nem elég a tankönyv alapján leadni az órákat. A lelkiismeretes tanár igyekszik bemutatni, érzékeltetni a katonaeletet a maga kötelezettségeivel, szabályaival és szépségével együtt. Erre nem elég azonban a tanórai keret. Iskolai nyílt napok, bemutató órák, vendégelőadók, filmvetítések, könyvsarok és ki tudná felsorolni, hogy még mennyi minden szükséges az eredményes oktató repertoárjába.

Az MH BHD életében gyakran vannak olyan események, amelyek a Katonaszolgálat-programban tanuló diákok is jelentős számban részt vesznek. A tavalyi tanév során október 18-án közös koszorúzáson vettek részt az intézményeket képviselő fiatalok a Rákoskeresztúri Köztemető 301-es parcellájában, elbúcsúztatták Barankay József rohamtüzér századosot november 18-án a Fiumei úti sírkertben, illetve nyílt napon vettek részt az MH Logisztikai Ellátó Központ rendezésében november 29-én az Újszász utcai objektumban. A karácsonyi ünnepség után alig két héttel, január 12-én az esti órákban a doni hősökre emlékeztek a várban. Január 16-

án a dandárnapi ünnepség is népes számú csapattal zajlott, a viszontagságos időjárás ellenére. Március 12-én a Stefánia Palota különtermeiben a Ludovikáról hallgattak előadást Siposné dr. Kecskeméthy Klára ezredes előadásában. A várt március 15-ei esemény, a Forradalmi Forgató hóvihár miatt elmaradt. A tavasz érdekes projektjének az alaki és menetdalverseny bizonyult. A diákok hadilábon álltak az énekléssel, kellett volna még idő a gyakorlásra, ám a debreceniek után így is az Egressy Gábor Szakközépiskola hozta el a második, a II. Rákóczi Ferenc Közgazdasági Szakközépiskola pedig a harmadik helyezést.

A vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár a végzős diákok ballagásán is részt vett a Múzeumkertben, a Helyőrségi Zenekar közreműködése révén. Az előadást Baczkó István százados vezényelte. A diákok május 16-án, a Petőfi-laktanya Díszkertjének megnyitó ünnepségén is érdeklődve és fegyelmetten vettek részt. Másnap, a Helyőrségi Tavasz Szemlén egységes pólóban és alegységzászlóval vonultak fel az iskolák, beleértve az újonnan csatlakozott Puskás Tivadar Távközlési Technikumot is. Május 22-én szintén egyesített erővel, egész napos hadisírgondozásra vonultak ki a Farkasréti temető katonai parcellájába. Ötven óra közösség érdekében végzett munka az érettségi vizsga előfeltétele, így a katonasulis növendékeknek kézenfekvő a hadisírok gondozása. Ezt a

munkát a HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály koordinálja.

A tavasz kiemelt és izgalmas eseménye az iskolákba való jelentkezés időszaka. Ekkor derül ki ugyanis, hogy hányan választják a katonai fakultációt, illetve, hogy hányan alkalmasak arra, hogy bekerüljenek a katonasulis osztályokba. 2013 szeptemberétől, az előző éveknél jóval magasabb létszámban, közel 160-an kezdték meg a tanévet katonai fakultációban. Ők a korábbi gyakorlattól eltérően négy évig tanulják a katonai alapismeretek tantárgyat. Elődeik, a jelenlegi 11., 12. és 13. évfolyamon választható tárgyként vehették fel, és ez a lehetőség a magasabb évfolyamokon jelenleg is működik. A katonai fakultáció több előnnyel is rendelkezik. Az óra bárhová beilleszthető az órarendbe, nem kell tanítás után bent maradni. Az osztály folyamatosan együtt tevékenykedik, iskolán kívüli eseményekre nem kell elkérni őket a saját osztályukból, nem marad ki órájuk. Négy évig tanulják a tárgyat, azaz mélyebb tudásra tesznek szert, kiszélesíthetik ismereteiket, s így az emelt szintű érettségit is könnyebben vagy jobb eredménnyel teljesíthetik.

Általános tapasztalat, és statisztikailag visszamérhető, hogy a katonai alapismeretek tantárgy osztályát általában jobb, mint általában a többi tantárgyé, ami betudható részben a személyes érdeklődésnek, részben a színesebb és szakmailag kompetens környezetnek (pl. laktanya), részben pedig az oktatói gárda elhivatottságának. A tantárgyat oktató pedagógusok egytől-egyig volt vagy jelenleg is szolgálatot teljesítő katonák. A Than Károly Szakközépiskolában Balogh Zsolt ny. alezredes, a Puskás Tivadar Szakközépiskolában Jaksza Tibor ny. alezredes, az Egressy Gábor Szakközépiskolában Grigoreff György t. százados, a II. Rákóczi Ferenc Közgazdasági Szakközépiskolában pedig Faludi Miklós főtörzsőrmester tanítja a tantárgyat. Az intézmények vezetése elhivatott a képzés iránt, a szakmai együttműködés hosszú távra szól.

Faludi Miklós
főtörzsőrmester

Sorakozó

Honvéd Altis

JANUÁR

h	k	sz	cs	p	sz	v
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

FEBRUÁR

h	k	sz	cs	p	sz	v
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

MÁRCIUS

h	k	sz	cs	p	sz	v
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ÁPRILIS

h	k	sz	cs	p	sz	v
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

MÁJUS

h	k	sz	cs	p	sz	v
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

JÚNIUS

h	k	sz	cs	p	sz	v
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

20

zti Folyóirat

JÚLIUS

h	k	sz	cs	p	sz	v
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

AUGUSZTUS

h	k	sz	cs	p	sz	v
		1	2	3		
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

SZEPTEMBER

h	k	sz	cs	p	sz	v
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

OKTÓBER

h	k	sz	cs	p	sz	v
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

NOVEMBER

h	k	sz	cs	p	sz	v
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

DECEMBER

h	k	sz	cs	p	sz	v
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

14

„AZ 54-ES KIHÍVÁSA” AVAGY „A HALÁL 54 ÓRÁJA”

Altiszti és legénységi állománygyűlés

Ez évben is megrendezte a Magyar Honvédség 54. Veszprém Radarezred és a Veszprémi Honvéd SE a VIII. nyári „Az 54-es kihívása” nevet viselő tájékoztató és túlélési versenyt. A cím alapján nyári hónapban megrendezett sportesemény feltételezhető, ám a verseny 2013. október 16–18. között zajlott le. Az idén, eltérően az eddigi évektől, az altiszti állományból került ki a verseny fővédnöke, jelesül a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa, Kriston István főtörzszászlós; e tény nagy megtiszteltetésnek számított mind a rendező, mind pedig a versenyzői állomány körében.

De ne ugorjunk nagyon előre, érdemes néhány gondolat erejéig felidézni a verseny történetét. 2006-ban az MH 54. Veszprém Radarezred jogelőd alakulatának parancsnoka, Szűcs Pál ezredes hívta életre „Az 54-es kihívása” túlélőversenyt azzal a céllal, hogy az állomány kiképzettségi szintjét, különös tekintettel tájékoztató és állóképességét növelje. A menet közbeni feladatok összeállításánál különös gondot fordítottak arra, hogy végrehajtásukkal a versenyzők felkészüljenek a missziós feladatok teljesítése során adódó váratlan helyzetek megoldására, különleges műveletek végrehajtására, illetve túlélési helyzetek megoldására. A követelményrendszer további részeként

az általános katonai kiképzésben elvárt képességeket kéri számon a megmértetés.

A próbát az alakulat 2006 óta folyamatosan megrendezi és fejleszti, így a Magyar Honvédség személyi állománya körében egyre nagyobb népszerűséget és presztízst vívott ki magának. Sikerét az élvezetes feladatoknak és a rendkívüli fizikai és pszichés terhelés miatti magas kiesési aránynak köszönheti. A „kihullott” versenyzőkben ugyanis él a bizonyítási vágy, ezért elszántan készülnek a következő kihívásra. Ennél hatékonyabb motivációt a magas szintű fizikai kiképzés önkéntes végrehajtására nehéz találni. Annak érdekében, hogy szélesebb réteg lelje meg saját kihívását, a próbának megszületett a téli verziója is. A „csupán” csak 54 kilométeres távot nehezíti a folyamatos menet, melyet éjszakai indulás és a sokszor zord időjárás is nehezít. A legnagyobb számú nevezést a 2011-es téli fordulón regisztrálták a szervezők négyszáz fővel, ami Magyar Honvédség-csúcs az önkéntes jelentkezésű sportversenyeken való részvétel terén.

A verseny az ideitől az újból életre keltett „katonai tizpróba” egyik állomásának számít, így az itt elért eredmények jelentősége is megnőtt. Az értékelhetőség érdekében, a verseny rendszerén változtat-

va, nagyobb hangsúlyt fektettek a feladatok végrehajtásának eredményességére, és a nyári menet hosszát 90 kilométerre csökkentették. Így a kiesés csak 25 százalékos volt, ám a tetszési index és a jövőre visszavágók aránya 100 százalékos. Sem a terepet, sem a feladatokat tekintve nem volt két egyforma kihívás. Ezeket az MH kiképzési céljai érdekében dinamikusan lehet változtatni a szerint, hogy tömegeket akarunk mozgatni (téli kihívás), vagy a legfelkészültebbeket szeretnénk tovább motiválni (nyári forduló).

A rendezvény megnyitója Zánkán, az Új Nemzedék Központban volt, mely a versenyigazgatóság központjaként is működött. A versenyt Vörös Zoltán alezredes, az ezred megbízott parancsnoka nyitotta meg és köszöntötte a versenyzőket, majd átadta a szót Kriston István főtörzszászlósnak. Az MH vezénylőzászlósa elmondta, hogy nagy megtiszteltetés számára egy ilyen emberpróbáló, kemény, kihívásokkal teli verseny fővédnökének lenni. Emellett megjegyezte, hogy felderítő katonaként mindig nagyot dobban a szíve, amikor feladatra kész, elszánt, bátor katonákat lát felsorakozni egy cél elérése érdekében, mint ahogy ez a megnyitón történt.

Ezek után hivatalosan is kezdetét vette a „férfias megmértetés”. A próba első napja egy nehéz terepviszonyok között teljesítendő „gyalogtúrával” kezdődött, amely alaposan próbára tette minden résztvevő fizikai állóképességét. A közel 100 km-es távot az évszakra jellemző legmostohább körülmények között – hegyekre fel, majd nem sokkal később le – kellett teljesíteni. Az érkezőkre váró következő feladat helyszínén Kriston főtörzszászlós kérdezte a már kellőképpen kimerült versenyzőket a versenyről, tapasztalataikról. Vérbeli vezetőként biztatta őket a további feladatok sikeres leküzdésére. Szükségük is volt a bátorításra, ugyanis a résztvevőknek a nem túl kellemes hőmérsékletű Balaton vizébe kellett gázolniuk, hogy hajóra szálljanak

Az MH vezénylőzászlósa beszélget a versenyzőkkel

Éjszakai feladat a nem túl kellemes hőmérsékletű Balatonban

és eljussanak egy vízi jármű segítségével az éjszakai menet újabb helyszínére.

A feladat nehézségét jellemezte többek között az is, hogy az egyik résztvevő csak segítséggel tudott visszajutni a partra, ahol az egészségügyi személyzet szakszerűen és gyorsan ellátta a kimerült versenyzőt, aki aztán a verseny feladására kényszerült. „Az 54-es kihívása” az éjszakai menettel folytatódott, majd másnap újabb „vizes feladat” várt a versenyben maradottakra. Ezt követően, egy kis pihenés után ismét extrém feladat elé állították a

katonákat a szervezők. Következett az éjszakai „Bunkertúra”, melyen a megmérettetés a következő volt: egy tájoló és egy gyertya segítségével megtalálni a meghatározott pontokat és kijutni a koromsötét föld alatti objektumból. A szervezők, rájuk jellemzően, itt is gondoskodtak a versenyzők „szórakoztatásáról” különböző hang- és egyéb figyelemelterelő effektusokkal.

A zárónapon az Új Nemzedék Központban kialakított pályán öt különböző túlélési és ügyességi feladatot kellett teljesíteniük a fizikai álló- és tűrőképességük határán lévő

nevezőknél. A nap eseményeinek megtekintését és az eredményhirdetéssel összefüggő előjárói feladatokat – Turzó Lajos alezredessel, a Magyar Honvédség 54. Veszprém Radarezred törzsfőnökével együtt – egyéb elfoglaltságai ellenére is vállalta Kriston főtörzszászlós, ezzel is jelezve a verseny jelentőségét. Az első helyezést elért egyéni versenyzőnek a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa különdíjat, egy hatalmas serleget adott át.

A verseny zárásakor Kriston főtörzszászlós elmondta: rendkívül büszke arra, hogy a Magyar Honvédség kötelékében ilyen kemény és bátor katonák szolgálnak, akik akár önként is vállalják az emberpróbáló kihívást, megmérettetést, legyen az az 54-es kihívása, egy missziós feladat teljesítése vagy akár a mindennapok számos, szintén nem egyszerű feladatának teljesítése.

Fontos megjegyezni, hogy a fővédnök a verseny napjaiban időt szakított arra is, hogy ellátogasson a Magyar Honvédség 54. Veszprém Radarezred 11. Radarszázadához Kup helyőrségbe, ahol a helyszínen fogadta őt a radarszázad parancsnoka és a század vezénylőzászlósa. Ezt követően Papp Mátyás zászlós, a radarszázad vezénylőzászlósa részletes jelentést tett a század feladatrendszeréről, az állományról, a technikai eszközökről, a mindennapok gondjairól, de a sikerekről is. Az MH vezénylőzászlósa megtekintette a századnál rendszeresített radarokat, majd beszélgetett a technikai eszközöket kezelő katonákkal. A program további részét képezte a század altiszti és légénységi állománygyűlése. Kriston főtörzszászlós beszámolt az állománynak céljairól, elvárásairól, kiemelte az altiszti állomány szerepét a Magyar Honvédség működése és hadrafoghatósága terén, majd válaszolt az elhangzott kérdésekre.

A látogatás zárásaként a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa találkozott a radarszázad parancsnokával. A látogatással összefüggésben kihangsúlyozta azt a magas szintű szakmaiságot és elhivatottságot, amelyet a katonai szervezetnél tapasztalt az állomány körében.

Miklós Zoltán
törzszászlós

Katonacsaládok

AZ ERNSZT FIVÉREK

Az Ernszt család négy gyermekéből két fiú is a katonai hivatást választotta. Katonai pályafutásuk során jó néhány szervezetnél szolgáltak már, míg el nem értek jelenlegi szolgálati helyeikre; az idősebb testvér, Ernszt József törzszászlós az MH Anyagellátó Raktárbázis álmányában szolgál, míg öccse, András, főtörzsőrmesterként az MH Pápa Bázisrepülőtér katonája. Kérdéseinkre József válaszolt.

– Hogyan született a döntés, hogy katonára leszel?

– 1972. október 12-én születtem Nagykanizsán. Már gyerekkoromban érdekelt a katonaság. Ennek valószínűleg az lehetett az oka, hogy szülővárosomban ebben az időben három alakulat is volt: egy légvédelmi ezred, egy gépesített lövészdandár és egy lövészezred. A falu, ahol nagyszüleim laktak, közvetlenül a gyakorlótér mellett feküdt, így nap mint nap láthattam a felvonuló harckocsikat, az önjáró lövegeket és a PSZH-kat.

– Innen, gondolom, egyenes út vezetett a szolgálathoz.

– Pontosan. 1992-ben vonultam be sorkatonai szolgálatra. Szombathelyre a Savaria Gépesített Lövészdandárhoz kerültem kiképzendő önjárólöveg-parancsnoknak. Azt követően, hogy sikeres lövegparancsnoki vizsgát tettem, Lenti helyőrségbe helyeztek át. A sorkatonai szolgálat leteltével jelentkeztem továbbszolgáló katonának, így én lettem az első olyan önjárólöveg-parancsnok, aki továbbszolgáló szakaszvezetőként teljesített szolgálatot a Magyar Honvédségnél. 1993-ban jelentkeztem Szentendrére, itt tűzér szakon szereztem tiszthelyettesi végzettséget.

– Az új végzettség, új beosztást is jelentett?

– Igen, ezt történt. 1995-ben, az iskola elvégzése után Szombathelyre kerültem a vegyes páncéltörő üteghez. A következő helyőrségem Tapolca lett, ahol az 1. önjáró üteg 2. tűzszakasz-parancsnoka lettem.

– Jelenleg zászlóalj vezénylőzászlósként szolgál. Hogyan lettél rangidős altiszt?

– Én már 2000-ben vezénylő-

zászlós lettem. Ekkor neveztek ki a Dunántúli Kiképző Központnál az önálló kiképző üteg vezénylőzászlósi beosztásába. Amikor 2001-ben a folyamatos át- szervezések következtében az önálló üteg megszűnt, törzsbeosztást láttam el az alakulat megszűnéséig.

– És mi történt a katonai szervezet bezárását követően?

– Szentendre következett. Itt a kiképző központ felállításában vettem részt tevékenyen, konkrétan a kiképzési főnökségen szolgáltam mint kiképzési beosztott.

– A családról is megosztanál velünk pár gondolatot?

– 2006. szeptember 21-én született meg a kisfiam, Ernszt Máté Gergő. 2007-ben éppen azért kértem az áthelyezésemért Várpalotára, hogy közelebb kerüljek hozzá, mivel ő jelenleg is Tapolcán lakik. Most Táborfalván szolgálok a helyőrség vezénylőzászlósaként.

– Ugyebár a családban nem te vagy az egyetlen katoná...

– Így igaz, András öcsém is katoná, az MH Pápa Bázisrepülőtérén szolgál. 2002-ben felvételizett az akkori Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskolába, ahol műszaki szakon végzett.

– Mennyiben köszönhető neked András katonává válása?

– Hogy mennyiben köszönhető nekem? Tizenéves volt, amikor én megkezdtem a katonai pályafutásomat. Rengeteget meséltem neki a katonai élet szépségeiről, a hivatástudatról, a tűzérsgéi gyakorlatokról. És természetesen elvittem a laktanyai nyílt napokra, ahol megnézhette a technikai eszközöket, és mivel volt egy kis „csókja”, amikor vittük vissza az önjáró löveget a

Ernszt József törzszászlós (jobbról) és öccse, András, még őrmesteri rendfokozattal

telephelyre, beültettük a lövegparancsnok helyére, a fejére tettük a fejevédőt, és amíg a harcjármű vissza nem ért a lövegszínbe, addig ott ült büszkén, csillogó szemekkel, mint egy parancsnok.

– Élvezte-e valaha előnyét vagy hátrányát az Ernszt névnek?

– 2003-ban avatták őrmesterré, és az első beosztását Tapolcán kapta. Sohasem élvezett megkülönböztető figyelmet, sem pozitív, sem pedig negatív értelemben amiatt, hogy a testvérem. Ő mindig is a legjobb tudása szerint és becsületesen végzi munkáját, ezzel vívta ki parancsnokai és előljárói bizalmát, elismerését.

– És itt még nem ér véget a család katonáinak sora, ugye?

– Nem, itt még nem. András a feleségét, Mártát a honvédségnél, Tapolcán ismerte meg. Jelenleg két gyermek nagybátyja vagyok nekik köszönhetően, de hamarosan érkezik a harmadik kis Ernszt is náluk. Úgy néz ki, hogy András, aki jelenleg Pápán teljesít szolgálatot, követve édesapja példáját, meg sem áll a negyedik gyerekig. A sógornóm, Márta szintén a pápai laktanyában, az Egészségügyi Központban szolgál altisztként.

– Köszönöm az érdekes történetet. Van még valami, amit meg szeretnél osztani velünk?

– Igen. Nekünk, Ernszteknek (J. F. Kennedy nyomán) az alábbi a hitvallásunk: „Ne azt kérdezd, a haza mit tehet érted, hanem hogy Te mit tehetsz a hazáért. Nem az a kérdés, hogy mit ad nekünk a haza, hanem az a kérdés, hogy Mi mit adunk a hazának.”

B. Zs.

DECEMBER, ÉLETÜNK SIVATAGA

Algéria homokos sivatagában egy francia katonai akadémián végzett, harcedzett katonatiszt egy nap nem volt képes a célkeresztben látható ellenségére lőni. Számára az ellenség eddig olyan volt és úgy gondolkodott, mint ő maga: fegyverrel a kézben, a homokdűne mögül az ellenséget legyőzni, és persze túlélni. Ez a pillanat azonban más volt. Az ellenség kezében nem volt fegyver, és a dűne sem takarta. Charles (a francia katonatiszt) valami olyasmivel találkozott, amivel eddig nem. Valamivel, amit többnek érzett; bármi, amit a világból ismerhetett. Az ellenséges katona leborult, majd felállt, majd újra leborult. Charles tudta, mit csinál a célbavett ellenség: imádkozik. Végigfutott benne a gondolat: milyen erő lehet az, ami által egy ember még a haláltól sem fél? Nem mintha ő félt volna a haláltól, ám más az, amikor valaki mindent megtesz azért, hogy túléljen és harcoljon, és megint más, hogy valaki kiszolgáltatja magát az ellenségnek. A francia katonát ma Charles de Foucauld-ként, a híres tuareg-, földrajz-, nyelvkutatóként és szent életet élő emberként ismerjük.

Mi hatott erre az erős és képzett katonára ennyire? A kérdésre a választ a csendes, ugyanakkor veszedelmes sivatagban találjuk. A homoktenger végeláthatatlannak tűnő, félelmetes, mégis végtelenül nyugodt, csendes világ. Charles ebben a világban értette meg, hogy nem válhat minden hatalom birtokosává, hiszen a világ, mely körbeveszi sokkal több, mint az ember élete. Ám rájött valami másra is. Ez az óriási erő, melyet megtapasztalt, benne is jelen van. Innen kezdve olyan kitarásra és életerőre tett szert, mint senki más, akit ismerhetett. Évtizedekkel később Charles eszmeiségének egy követője könyvet írt arról, hogy ez a sivatag ott van bennünk, így anélkül, hogy fizikailag el kellene érjünk azt, megtapasztalhatjuk a kiszolgáltatottságot és végtelenséget. A mai világ nem sivatag: a televízió a háttérben szól, mert a csöndben kellemetlenül

érezzük magunkat, az okostelefont nézzük, ha várni kell valahol, mert így legalább múlik az idő. Féltünk, de ezt a mai ember nem érzékeli, nem akar vele szembesülni.

Mégis vannak helyzetek/helyek, amikor/ahol nem menekülhetünk a csend sivataga elől. Van, aki a kórházban szembesül vele, de van, aki a munkája, hivatása által. Egy idős, háborút megjárt katona mesélte, hogy ő megtalálta ezt a sivatagot. Egy előretolt állásban őrt állva az első pár napon azon gondolkodott, mi lehet otthon, vagy mi lesz a reggeli. Később kezdte észrevenni, hogy milyen gazdag a természet, mely körbeveszi. Aztán egy nap úgy tekintett fel az égre, hogy nem fényes pontokat látott az égbolton, hanem csillagokat, bolygókkal teli életet elképzelhetetlen lehetőségekkel. Az idős veteránban elcsendesült a belső hangzavar és kezdett feltárulni a valóság.

A természettel még szoros kapcsolatban lévő őseink a decembert – mint sötétbe burkolózó hónapot – misztikus rítusokkal és ünnepekkel töltötték meg. Jézus születését ünneplik a keresztények: „(Az Ige) volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít.” (Jn 1,9) Református és evangélikus keresztények Karácsonykor úrvacsorára, katolikusok az éjféle misére mennek, sőt ezen a napon sok, vallását nem gyakorló ember is részt vesz az istentiszteleteken. A zsidók e hónapban ünneplik a Hanukát, a fény ünnepét. A mai ember keresi a tél misztikumának rítusait valamiben, amit a modern kor nem ad meg.

Kevesen találják meg. A sivatagot átélni nem lehet egy turistabusz ablakán keresztül; abban el kell mélyedni. Erre szolgál az Advent. A néhány hét, mely megelőzi karácsonyt, éppen az a sivatag, mely lehetőséget ad. Mindenki, aki sportol, tudja, hogy edzeni, bár fájdalmas lehet, mégis jó. Az edzés utáni jó közérzet és a hónapok, esetleg évek után kifejlődött izomzat, ügyesség vagy éppen gyorsaság új dimenziókat nyit meg az ember előtt. A bukfcet alig végrehajtani tudó szal-

A katona magánya

tózik, a néhány kilóval a sarokban súlyt emelő több tucatnyi kilókat emel társai elismerő tekintete által kísérve. Sokan azért nem jutnak el idáig, mert nem vállalják a sivatagot. Vannak, akik csak egy részét. Futók, akik zenét hallgatnak futás közben, akik a meleg tornatermet választják a hűvös levegő helyett, mind menüből válogatnak, nem szembenéznek a valóság teljességével. Így eljöhet az idő számukra, amikor vagy megteszik, vagy az élet szembesíti őket majd velük.

Advent időszaka a lelket erősíti. Ha valaki nem merül el a küzdelemben, melyre hív, nem tudja befogadni a Karácsonyt sem teljességében. A francia katonatiszt és ellensége ugyanazt a valóságot kezdték szemlélni, és mivel nem hessegették el, alapvetően formálta át életüket. December tehát szimbóluma egy felismerésnek és egy nehéz, de egész életünket átformáló elhatározásnak.

Markovics Milán Mór főhadnagy,
tábori lelkész

**A Honvéd Altiszti Folyóirat
a világhálón:
www.honvedelem.hu/
kiadványok
www.parbeszed.hm.gov.hu**

WASHINGTON KATONAI EMLÉKEI

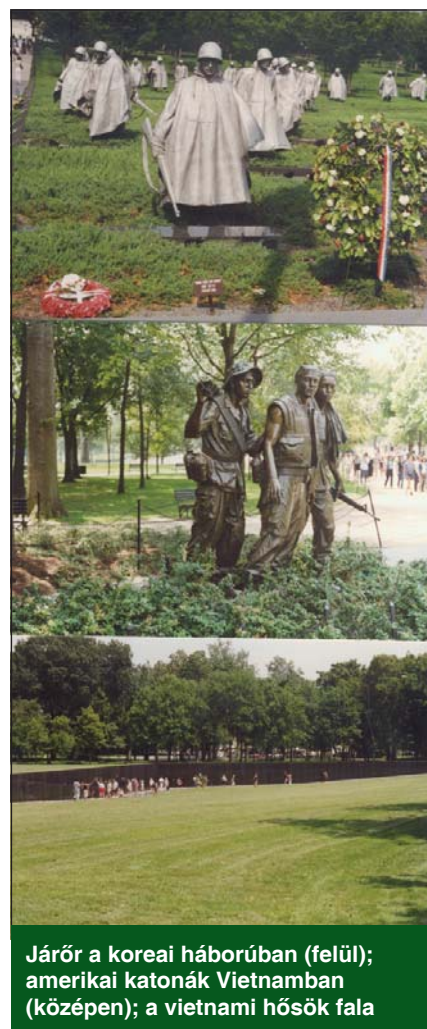
Az Egyesült Államok fővárosában és környékén járva katonaszemmel számos emlékhelyet és katonai tárgyú múzeumszobrot láttam, fedeztem fel. A gyarmati időszaktól kezdve napjainkig számos katonai konfliktusban vett részt az Egyesült Államok. Ezeknek a fegyveres harcoknak, a harcban elesett katonáknak rendre emléket állított az utókor. Természetesen megtekinthetők az adott időben használt egyenruhák, felszerelési tárgyak, valamint a haditechnikai eszközök is.

Világszerte ismert az a bronzból készült szoborcsoport, amely azt a pillanatot kelti életre, amikor a tengerészgyalogosok kitértek a csillagos és sávos lobogót Iwo Dzsima elfoglalásakor. A második világháború utolsó szakaszában a sziget birtoklása hadászati jelentőséget kapott. Egyrészt az ott működő radarállomás segítségével a japánok korán értesülhettek a Tokió és más nagyvárosok elleni amerikai légitámadásokról, másrészt a további hatékony támadó hadműveletek biztosítása érdekében az amerikaiaknak szükségük volt egy Japánhoz közeli légikikötőre. A 36 napos csatában 26 ezer amerikai sebesült meg, közülük 6800-an meghaltak. A szigetet mintegy 19 000 japán katona védte. A japán katonák fa-

natizmusát mutatja, hogy a sziget elfoglalása után kevesebb mint 200 fő esett fogságba. Iwo Dzsima elfoglalása után közel 2400 meghibásodott bombázógépet, jellemzően B-29-est fogadott a sziget leszállóhelye. A sziget bevétele idején készült a második világháború egyik leghíresebb, mára ikonikussá vált képe a Szuribacsi-hegy tetején zászlót állító tengerészgyalogosokról. A kép alapján emeltek szobrot az Arlingtoni Nemzeti Temetőben.

A Potomac folyón áthaladva több jelentős katonai emlékmű található. Az 1950–1953 között zajló koreai háború emlékét egy szoborcsoport őrzi. Az alkotás 19 járórózó katonát mutat be, azt is tükrözve, hogy az amerikaiakon kívül az ENSZ-csapatokban más nemzetek fiai is szolgáltak, 22 különböző országból. A koreai háborúban, a kőbe véssett adatok szerint 54 246 amerikai katona esett el.

Az 1965–1973 között zajló vietnami háború emlékparkja a Lincoln-emlékmű közelében található. A három alakos, bronzból készült szoboregyüttes a Vietnamban harcolt amerikai katonáknak állít emléket. A szobor híven tükrözi az amerikai társadalmat alkotó európai, afrikai és latin-amerikai származású népséget. Az alkotás kö-

Járőr a koreai háborúban (felül); amerikai katonák Vietnamban (középen); a vietnami hősök fala

zelében két – egymást 125 fokban metsző – fekete gránitfalba vésték be a vietnami háborúban elesett 58 195 amerikai katona nevét, a hősi halál időpontjának sorrendjében. Számos magyar hangzású név is olvasható itt.

A második világháborús emlékparkot az előbbi alkotásokhoz képest kissé megkésve, 2004 nyarán hozták létre. A park a Lincoln-emlékmű és a Washington-obeliszk között helyezkedik el. A pavilonok egyike az atlanti, a másik a csendes-óceáni hadszínteret jelképezi. A félkör alakban elhelyezett 56 gránitoszlop az akkori 48 államot, az Egyesült Államokhoz tartozó 7 területet és a fővárost jelképezi. A Szabadság Fala nevű részen 4000 arany csillag emlékeztet a háború során hősi halált halt 400 000 amerikai katonára.

A Smithsonian Múzeumcsoport közelébe tartozó Amerikai Történelmi Nemzeti Múzeum egy állandó kiállítást mutat be, „A sza-

Az Amerikai Történelmi Nemzeti Múzeum kiállításának egy részlete

A második világháború atlanti hadszínterén elesettek emlékhelye

Történeti emlékek között

badság ára: az amerikaiak háborúit” címmel. A kiállított anyag láttatja az amerikaiak háborúit a gyarmati időkől napjainkig. Megtekinthető George Washington egyenruhája éppúgy, mint az 1828-ban alapított Cherokee Phoenix című indián napilap egyik példánya. A polgárháború számos relikviáját láthatjuk itt, többek között a közismert 1860M Colt revolvert. Az első és második világháború eseményeit bemutató részek méltóan nagy teret kaptak. Külön rész foglalkozik a hideghá-

ború korszakával és annak forróbb időszaival. Néhány meggörcbült acélvézelemet is láthatunk a Világkereskedelmi Központ egykori épületéből.

Szintén a Smithsonian Múzeumokhoz tartozik a Nemzeti Légügyi és Űrkutatási Múzeum is, amely a Wright testvérek Kitty Hawk-i felszállásától napjaink űreszközeiig bezárólag mutatja be az értékes és egyedi tárgyakat.

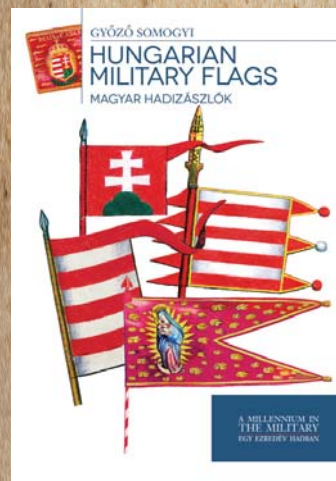
*Amaczi Viktor ny. mk. alezredes
A fotók a szerző felvételei*

A Z BEMUTATJA

ZRINYI KIADÓ

Révész Tamás:
A Légljáró
Keménytáblás,
320 oldal
Bolti ár: 5500 Ft

Magyar hadizászlók
Kartonált, 68 oldal,
A4-es formátum
Bolti ár: 2990 Ft

Zrínyi Kiadó – HM Zrínyi
Nonprofit Kft.

Cím: 1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B
Győr Edina

tel.: 06 1 459 5373;
06 30 578 1048

e-mail: gyoredina@armedia.hu
Könyveinket megtekintheti
a www.honvedelem.hu/
kiadványok oldalon.

EGY KIS SÉTA BUJÁKON

A Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár Protokoll, Rekreatív és Kulturális Igazgatósága által üzemeltetett üdülő Buják település határában, 16 hektáron elterülő vadregényes-arborétumos parkban található. Az érkező, pihenni vágyó vendégek a csomagok kikapcsolása után az üdülő bejáratánál található, a nap 24 órájában biztonsági kamerával megfigyelt és őrzött gépkocsiparkolóban helyezhetik el járműveiket. A recepció a régi vadászházban található, amely most az üdülőkomplexum főépülete is. A háromszintes épületbe lépve a látogatót egy hangulatos, vadásztrófeákkal és kandallóval ékesített hatalmas előtér látványa fogadja. Az első emeleten öt, minden igényt kielégítő lakosztály található, továbbá egy háromágyas szoba; a felső szinten további 14 kétágyas szobában és egy nagycsaládos, háromszobás lakrészen pihenhetnek a vendégek. Minden szoba rendelkezik hűtőszekrénnel, televízióval, telefonnal, valamint saját fürdővel és

mellékhelyiséggel. A földszinten kialakítottak még egy kétágyas, pótágyazható, akadálymentesített szobát is, amely a mozgássérültek pihenését hivatott elősegíteni.

Az épületet elhagyva, egy erdei ösvényre lépve közelíthetjük meg az üdülő saját kis borospincéjét, melyben a tájegység jellegzetes borkülönlegességeiből válogatva poharazgathatnak a vendégek. Amennyiben grillezni támad kedvük vagy esetleg bográcsban saját maguk készítenének finomságokat a kedves idelátogatók, nyugodt szívvel megtehetik az erre a célra kialakított bográcszó helyen.

Továbbhaladva pillanthatjuk meg a különálló apartmanokat, amelyek mindegyike kétszobás, saját fürdővel és a már korábban említett felszereltségi szinttel rendelkezik.

Alig pár lépésnyire az épületektől az üdülő „szabadidő-komplexumát” vehetjük birtokba. Elsőként a vízforgató rendszerrel és vízelvezetővel ellátott fürdőtő táru elénk, hús árnyat adó fákkal és ápoltnövényzettel körbevve.

A családoso k és főleg a kisgyerekekkel érkező, pihenni vágyó vendégek igényeit szolgálja ki a fürdő szomszédságában található homokos talajú játszótér. Nem kifejezetten Vidámpark-szintű felszereltséggel rendelkezik, azonban minden olyan játék megtalálható benne, amely az apró csemeték figyelmének és mozgásigényének lekötéséhez szükséges. Találunk itt többek között hintalovát, homokozót, mászókat, csúszdát és természetesen nem hiányzik az elmaradhatatlan hinta sem.

A játszótér és a fürdőtő szomszédságában találhatjuk a sportpályákat. Ha a nyaraló éppen egy kis kosárlabdázással, röplabdázással vagy éppen labdarúgással szeretné mulatni az időt, megteheti, mivel egy aszfaltozott sportpálya elégítheti ki ezen igényét. Szemben egy körbekerített, világítással ellátott teniszpályát is találunk.

Folytatva a sétát a horgászto táru elénk. A kényelmes tempóban pár perc alatt körbejárható kis tavacska saját stéggel és a tavat tápláló patakon átívelő híddal, vagy inkább hidacskával is rendelkezik. Körbe megannyi paddal, hogy ki ki kénye-kedve szerint nyugodtan pihenhessen a tó körül, a benne úszkáló vadkacsákat nézegetve. Itt a nap bármely szakában találunk árnyékot a dús lombosított környezetnek köszönhetően.

A horgásztavat körbejárva gyalogút vezet fel az erdőn keresztül az üdülő bejáratához. Az üdülő sok más pihenési, kikapcsolódási lehetőséget is rejt magában. Bérelhetünk kerékpárt és annak segítségével deríthetjük fel a környéket, mint például a Sziráki várat vagy

Az MH BHD PRKI 5. sz. Kiképzési Oktatási Regeneráló Központja

Az üdülő területe és Buják település 1880-ban került a Károlyi-család birtokába. A vár alatt elterülő réten 1910-ben Károlyi Erzsébet és férje, Pappenheim Siegfried egy alpesi stílusú vadászlakot építtetett, amely mintegy 30 szobát foglalt magába, és az akkori kor minden igényét kielégítette. A család 1934-re elszegényedett és ekkor haszonbérbe adja itteni birtokát a Pázmány Péter Hittudományi Egyetemnek. Ők 1944-ig használták a területet. A későbbiekben sok tulajdonosa volt a kastélynak: Magyar Harcosok Bajtár-

si Szövetsége, Weiss Manfred Acélgár stb., és főként üdülésre használták a területet. 1962-ben megpróbálták korszerűsíteni az épületet, központi fűtéssel látták el. Sajnos azonban a hibás kivitelezés következtében a próbafűtés alatt az épület teljesen leégett.

1966-ban került a terület a honvédség tulajdonába. Ekkor határozták el, hogy egy új üdülőt építenek, mely 1969 decemberére el is készült. 2013 áprilisától a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár vette át az üzemeltetését.

Hollókő nevezetességeit. De akár gyalogtúraútvonalunk is, hiszen néhány tízperces sétával több közeli túraútvonal is bejárható. Ilyen többek között a Bujáki vár-, a Kálvária-, a Selyemrét- és a Keselyrét-túra.

A vendégek kényelmét, felmerülő igényeit szolgálhatja még az üdülő területén található szauna és szolárium, valamint kondicionálóterem is.

A főépületbe visszatérve a recepciós hölgy készségesen mutatta meg az ott található közösségi helyiségeket. A földszinten találjuk a Kávézót, a Várhegy éttermet, a Glatz konferenciatermet és a Palóc különtermet, valamint az Erzsébet éttermet, ahol az ott dolgozóknak köszönhetően egy ízletes ebédet volt szerencsém elfogyasztani. Véleményem szerint ez a hely tökéletesen alkalmas azon kollégák számára, akik szeretnék a szabadságukat úgymond aktív pihenéssel tölteni, hiszen a környék megannyi túraútvonallal rendelkezik, melyeket akár gyalog, akár kerékpárral is bejárhat az idelátogató. Jó célpont lehet a gyerekes családoknak is, ugyanis az üdülő területén is sok olyan elfoglaltság található, amely akár hosszabb időre is lekötetheti a gyermekek figyelmét, kielégítheti mozgásigényét.

A nyugalomra, pihenésre vágyó is megtalálja itt a számítását a horgászatnak vagy a sokak által emlegetett igen csendes és vadregényes tájnak köszönhetően. Aki a vadászház nyugati oldalán foglal szállást, ráadásként a naplementében is gyönyörködhet, valamint megcsodálhatja a hegy tetején sejtelmesen kiemelkedő bujáki vármotot.

*Kép és szöveg: Kocsis Zsolt zászlós
(az MH BHD MH HIRFK
vezénylőzászlós)*

„FELNÖTTEK JÁTSZÓTERE” PÁPÁN

Harmadik alkalommal rendezte meg Pápa Bázisrepülőtér az MH Amatőr Túlélőfutó Bajnokságot, melyen a hazai fegyveres és rendvédelmi szervek sportolói mellett (honvédség, rendőrség, tűzoltóság, büntetés-végrehajtás, terrorelhárítás, katasztrófavédelem) külföldi versenyzők is részt vettek. A bázisrepülőtéren szolgálatukat teljesítő külföldi katonákon túl a túlélőfutás szülőhazájának számító Belgiumból is érkeztek résztvevők. Az első időpontra kiírt megmérettetésre az országon áthaladó árhullám miatt az eredetinel egy hónappal később, július 10–11-én került sor. Így Bíró András őrnagy birodalma, elnapolva bár, de ismét megnyithatta kapuit, hogy kihívásokkal teli kalanddal lepje meg a vállalkozó szellemű versenyzőket.

A kétnapos bajnokság első napja a birodalom bejárásával, a betartandó szabályok ismertetésével és a regisztrációval telt. A jelentkezők nagy számára való tekintettel a bemutatás három csoportra osztva zajlott, amely során mindenki megismerhette a feladatok végrehajtásának módját és a kb. 12 km-es pálya útvonalát. Voltak, akik ámultak, voltak, akik ismerős feladatokkal találkozottak, de a végén mindenki megdöbbsent a táv hosszán és azon, hogy mennyire elfáradt a bejárás során. A távrolról érkezők számára szállást és ezáltal lehetőséget biztosítottak arra, hogy aki gyakorolni szeretne volna a 33 feladat valamelyikét, az megtehetette. Így történt meg, hogy még el sem kezdődött a verseny, de már volt a bajnokságnak egy sérültje. Egy rosszul sikerült próbának bokaírási lett a következménye.

Az akadályok leküzdése jó fizikumot, leleményességet és mentális felkészültséget igényelt

Várakozással teli, hosszú éjszaka után végre elérkezett a nagy nap. A rendezői sátorban kiosztották a rajtszámmal ellátott pólókat és az idő mérésére szolgáló sportident típusú „dugókákat”. Az Őz, a csodák csodájával ellentétben itt összesen 144 „Dorothy” toporgott türelmetlenül a birodalom kapujában és várta, hogy végigmehessen a nem sárga köves, hanem piros-fehér szalaggal kijelölt úton. A versenykiírásnak megfelelően az indítás 5 percenként, ötfős csoportokban történt. Azon szerencsések egyike lehettem, akik 09:00-kor az elsők között indulhattak. Az elhanyagolhatatlan bemelegítés után négy versenytársammal együtt felsorakoztunk a rajt előtt, és türelmetlenül pillantgattunk a lassan vándorzó órára. Végre elkezdődött a visszaszámlálás: három..., kettő..., egy... Egyes rajtszámomnak köszönhetően én lehettem az, aki idén legelsőnek vágott neki a pályának. Csipantottam a dugókámmal, és megnyíltak előttem a kapuk. Beléptem a birodalomba!

Az első akadályok után olyan vidám voltam, mint egy kisgyerek. Álmomban sem gondoltam volna, hogy kúszás-mászás közben gyermekkorom emléke fog felelevenedni. Mintha egy teljesen más világba csöppentem volna, egy kalandparkba vagy egy felnőtt játszótérre. De lendületem és vidámságom gyorsan alábbhagyott, amikor szembe találtam magam a nehezebb feladatokkal. Hamar rádöbbsentem, hogy nem számíthatok segítségre, mint Dorothy. Ezen az úton egyedül kell végigmennem, és önállóan kell megoldanom a feladatokat.

A szervezők valóban kitétek magukért. Találékonyaságukat dicséri, hogy minden arra alkalmas tereptárgyból ötletes feladatot sikerült kialakítani, vagy a meglévő tereptárgyat nehezen leküzdhetővé tenni. A feladatok között famászás, dombok megmásítása, lépcsőzés, tóból kötélrel való kimászás, romos épület ablakain ki-be ugrálás és vízcsatornában gerendák alatti átbújás szerepelt. A jól ismert lajhármászás,

A résztvevők képet kaphattak fizikai erőnlétükről, kitartásukról és tűrőképességük határaitól

kötélháló alatt kúszás és kötélhídon való átjutás mellé olyan akadályokat hoztak létre, amelyek leküzdése kötélmászásban való jártasságot, jó fizikumot, leleményességet és mentális felkészültséget igényelt. Az egyszerű kötélmászásból egy raklap, egy hordó, tűzoltó tömlő vagy három egymás fölé rögzített gumibronc segítségével nehezen átmászható akadályt építettek. A kötélháló alatti kúszást 16 kilós súly húzásával tették nehezebbé. Minden kötélmászós feladatot egy 2 méter magasra rögzített, vízszintes kötel vagy gerenda átmászásával lehetett abszolválni. Gondoskodásukat jelzi, hogy a táv egy-, illetve kétharmadánál frissítópontokat helyeztek el, ahol citromot, vizet és szőlőcukrot kínáltak a versenyzőknek. Természetesen a vizes feladatoknál az úszás sem maradhatott ki, amit akadályúszással, nádasban való úszással és gumibelsőben való evickéléssel nehezítettek. Ha mindez nem lett volna elég a 24.-ik ponton, ami egy összetett feladat volt (kötélmászás, rúdmászás és a klasszikus „Ernö kedvence” hármas kombinációja), egy kisméretű téglá formájában szeretetsomagot is osztottak. A téglát, a testi épség megóvása mellett az utolsó pontig kellett elcipelni, ahol egy nehéz, ha

nem a legnehezebb feladat várt a résztvevőkre. Két lerövidített seprűnyél segítségével feljutni egy kb. 4 méter magas, függőleges falon, amibe egymástól egy méterre, két sorba a seprűnyél vastagságának megfelelő lyukakat fúrtak. A túloldalt létrán lemászni, majd pár méterrel arrébb létrán újra felmászni a falra, onnan pedig kötélen leereszkedni. A célvonal átlépése a hátrahagyott nehézségek tükrében valóban már csak gyerekjáték volt, és egy utolsó csipantással bezárultak mögöttem a birodalom kapui. Nem hazudnék, ha azt mondanám, hogy 143 sorstársammal együtt a pálya végéhez közeledve egyre jobban vártuk ezt a pillanatot.

A fűben megpihenve eszembe jutottak Bíró őrnagy gondolatai: „Amikor beérkezel, az első érzésed, hogy nem akarsz többet ilyen versenyen részt venni, de pár nap elteltével átértékeled, és úgy gondold, hogy ezt még egyszer és még jobban meg kell tudnod csinálni.” Abban a pillanatban mondatának első felét mélységesen átéreztem. De a felejthetetlen élmény mellé képet kaphattam fizikai erőnlétemről, kitartásomról és tűrőképességem határaitól. Sajnos nem sikerült minden akadályon felülkerekednem, de

Egy emberpróbáló feladat

kitűzött célokat, hogy a távot és a feladatok több mint felét nagyobb sérülés nélkül leküzdjem, sikerült elérnem. Voltak, akik nem jártak ilyen szerencsével. A már említett bokaficam mellett zúzódások, húzódások, rándulások és egy bokatörés is jelezte, hogy ez a birodalom valóban nem Dorothy álomvilága. A sérülések ellátásában gyors és szakszerű segítséget nyújtottak a Bázisrepülőtér Egészségügyi Központjának munkatársai. De rajtuk kívül köszönetet kell még mondani mindazoknak, akik nélkül a bajnokság nem valósulhatott volna meg. A pálya építőinek, a feladatoknál hasznos tanácsokat, olykor buzdító szavakat adó, segítőkész pontőröknek és nem utolsósorban a varázslónak, a túlélőfutás meghonosítójának, Bíró András őrnagynak, aki egy magas színvonalú, nemzetközi bajnokságot teremtett.

Mint minden versenynek, a túlélőfutó-bajnokságnak is elmaradhatatlan kelléke volt az eredményhirdetés, melynek során nemek szerint és korcsoportokra bontva hirdettek győzteseket. Ezen belül a távot leggyorsabban teljesítő és legkevesebb akadályt feladó versenyző akaszthatta nyakába a legfényesebb érmet. Csapatként az alakulatokat, illetve a nemzetek és alakulatok három legeredményesebb versenyzőjét értékelték. Az abszolút bajnok pedig, aki hibátlanul és a legrövidebb idő alatt teljesítette a távot, különdíjban részesült. A dobogósokon túl mindenki, de legfőképp az, aki hibátlanul teljesítette az MH Amatőr Túlélőfutó Bajnokságot győztesként indulhatott haza, hisz embert próbáló, nehéz versenyen volt túl. A verseny megálmodójának szavai és a táv hiba nélküli leküzdése mind arra sarkallnak, hogy jövőre ismét ott toporogjak a piros-fehér szalagjal jelölt út elején.

Gál Tamás törzsőrmester

Tartalmilag és formailag is megújult a Honvédségi Szemle

A 2013/6. szám írásainak szerzői: dr. Szenes Zoltán ny. vezérezredes, Csombók János ezredes, Gömöri Roland, Fábrián Sándor őrnagy, dr. Besenyő János alezredes, Braun Enikő, Steinbach György alezredes, dr. M. Szabó Miklós ny. altábornagy, dr. Szabó Tibor alezredes, Mező András alezredes, Stummer Ju-

dit, dr. Ács Tibor ny. ezredes, Siposné dr. Kecskeméthy Klára ezredes, B. Kalavszky Györgyi, dr. Helgert Imre ny. ezredes, dr. Germuska Pál, Lajtos Ábel főhadnagy, dr. B. Stenge Csaba, Haris T. Csaba, Gál Csaba, Kristóf Zoltán alezredes, dr. Számvéber Norbert őrnagy.

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható az interneten:

www.honvedelem.hu; www.parbeszed.hm.gov.hu

HUMOR

Keményen

A főtörzsőrmester feldúltan érkezik haza.

– Ma aztán jól odacsaptam a százados asztalára!

– Na, végre! – csillan fel a felesége szeme. – És mit szólt hozzá?

– Mit tudom én, szabadságon volt.

Pontosan

A pénzügyi referens kétségbeesett arccal állít be a parancsnokához:

– Ezredes úr, nem tudok a lánya nélkül élni!

Egyed Zsolt szakaszvezető rajza

– Csak semmi túlzás! – szól a parancsnok.

– Higgye el, egyáltalán nem túlzás! Pontosan kiszámítottam!

Az alapos

Az alapképzés után a közkatona első napját tölti az új századánál. A reggeli eligazítás után a szakasztiszt fogadja mosolyogva, és egy meleg kézszorítással rögtön a markába nyom egy seprűt:

– Az első feladat: söpörje fel a századszintet.

– De főtörzsőrmester úr, nekem érettségim van! – méltatlankodik a fiatal.

– Oh, igazán sajnálom, nem tudtam

– mondja a főtörzs. – Akkor adja ide, megmutatom, hogyan kell csinálni.

Hoppá

A századparancsnok példabeszédet tart a századgyűlésen.

– Tudják fiúk, amikor annak idején hadnagy lettem, én is csak a tudásomra és a józan eszemre támaszkodhattam.

– Semmi probléma százados úr – vigasztalja az egyik beosztott –, nem maga az egyetlen, aki nulláról indult...

X-akták

A rajparancsnok az egyik fiatal közkatonához:

– Hisz maga a halál utáni életben?

– Jelentem, nem.

– Akkor felvilágosítom, hogy a nagymamája, akinek a temetésére szabadnapot kapott, itt járt, és maga után érdeklődött!

Nézőpont kérdése

Két katona beszélget:

– Képzeld, a Lacit kirúgták a múlt héten.

– Aztán miért?

– Mert kopogás nélkül berontott a századparancsnokához.

– Ezért még nem rúgtak ki senkit.

– Az lehet, de Laci közben egy T-72-est vezetett...

Összeállította:

Berek Zsolt törzsszászlós

A Zrínyi Kiadó könyvajánlata altiszteknek

Kis magyar hadtörténet

Egy könyv, amely olvasmányos formában, ugyanakkor a tudományos követelményekből nem engedve mutatja be Magyarország hadtörténetét. Egy hadikrónika, amely megismerteti az olvasóval a magyar történelem katonai aspektusának legfontosabb tényeit és összefüggéseit, az ország beilleszkedését a nyugati kultúrkörbe, s a magyar hadügynek az európai hadügy fő folyamataival harmonizáló, illetve attól eltérő vonásait. Egy gazdagon illusztrált album, több mint százhusz látványos és különleges képpel és több mint harminc részletes hadjárat térképpel.

Keménytáblás

272 oldal

5000 Ft

Zrínyi Kiadó –

HM Zrínyi Nonprofit Kft.

Cím: 1087 Budapest,

Kerepesi út 29/B

Győr Edina,

tel. 06 1 459 5373;

06 30 578 1048

e-mail: gyoredina@armedia.hu

Könyveinket megtekintheti

a www.honvedelem.hu/

kiadványok oldalon.

TÉL, KARÁCSONY – EGYKORON

Ünnepi készülődés

Fontos, hogy minden rendben legyen

Egy hű társal a havas pusztában

Együtt a karácsonyfa fényénél